

que tener en cuenta que estamos gestionando dinero público, que es dinero de todos los valencianos- y que se ha gestionado de manera pésima, que se podría haber hecho mucho más con este dinero.

Por eso, nos hemos encontrado el IVF con las capacidades limitadas que tiene, pero creo que es necesario que volvamos a retomar el papel clave como impulsor y canalizador de la financiación hacia el sector privado. Por eso mi pregunta es: ¿cuáles son las líneas específicas para apoyo al sector privado que tiene esta institución?

Gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, presidenta.

Fixe's vosté, tant l'IVF com la Societat de Garanties Recíproques conceptualment són instruments magnífics per a un teixit productiu com el valencià, fet de microempreses, d'autònoms, etcètera. Està molt bé conceptualment. Què ha passat durant vint anys? Que s'ha desnaturalitzat. O siga, no té res a vore amb el seu concepte original. Acabe de parlar de 64% de crèdits dubtosos concedits per l'IVF, però és que la Societat de Garanties Recíproques, com ja saben vostés, està en un moment de dependència de més de quatre-cents milions, és a dir, està en la UVI totalment. I el que va a fer este govern és traure a estes dos entitats de la UVI per a fer instruments factibles i útils per al teixit productiu de La Generalitat. Este és el nostre repte i, tant de bo, quan acabem la legislatura ho pugam aconseguir. No crega que serà fàcil, ¿eh?, perquè partim d'un lloc molt roí.

Pel que respecta a l'any 2016 -que és el que vosté em pregunta-, li he de dir que tenim línies de finançament amb una dotació conjunta de 45 milions d'euros; una línia de suport al sector agroalimentari de 10 milions; una línia de suport al sector turístic de 10 milions; una línia de creixement i internalització de 10 milions; una línia de suport a l'economia social de 5 milions; una línia de microcrèdits per a autònoms i microempreses de 5 milions; i una línia d'emprenedoria innovadora de 5 milions.

Les quatre primeres línies atorgaran finançament per a dur a terme inversions i anticipar subvencions de La Generalitat mitjançant préstecs de 50.000 a 1.000.000 d'euros, amb terminis d'amortització de fins a quinze anys i fins a quatre anys de carència.

La línia IVF de microcrèdits per a autònoms i microempreses atorgarà finançament de 12.000 a 25.000 euros, amb un termini de cinc anys, amb un any de carència.

I la línia IVF, emprenedoria innovadora, consistix en préstecs participatius de 25.000 a 100.000 euros, amb terminis d'amortització fins a set anys i tres de carència.

Així mateix, per al sector audiovisual, l'IVF té previst finançar Crea SGR, una Societat de Garantia Recíproca d'este sector, per a les operacions que esta societat avale a empreses valencianes del sector i que tinguen com a origen la bestreta de subvencions de Culturarts o contractes de la direcció general de comunicació de La Generalitat.

L'objectiu és que IVF funcione com una eina transversal al servei de les distintes conselleries que seran quines marcaran les pautes per al finançament creditici dels seus sectors competencials perquè són elles quines coneixen la idiosincràsia dels sectors i els criteris d'actuació que cal seguir, amb independència que l'IVF estudeie cadascuna de les operacions amb criteris objectius de negoci, l'anàlisi de risc.

D'altra banda, IVF serà organisme gestor dels instruments financers proposats dins dels programes operatius de la Comunitat Valenciana per al nou període 2014-2020, del fons europeu de desenvolupament regional, Feder, i del fons social europeu. Amb ells s'espera gestionar 33,5 milions d'euros de fons estructurals.

D'eixa quantitat, 30 milions provindran del Feder i tindran com a finalitat promoure la constitució de fons de capital llavor de transferència de tecnologia i d'expansió en col·laboració amb entitats de crèdit de capital risc, així com concedir préstecs participatius o subordinats que gestionarà directament l'IVF per a finançar projectes de caràcter innovador.

Els restants 3,5 milions d'euros, de fons estructurals europeus, provenen del fons social europeu i es destinaran a impulsar una línia de microcrèdits en col·laboració amb entitats financeres destinada a persones desocupades i a emprenedors en col·laboració amb el Servof.

La gestió d'estos fons per part de l'IVF tindran, al mateix temps, un efecte catalitzador d'inversió privada ja que es calcula que permetrà traure finançament d'intermediaris financers privats, cooperatives de crèdits, etcètera, per un mínim d'almenys 55 milions d'euros addicionals.

En definitiva, i aprofitant l'avinentsa de les dues preguntes orals que acabe de respondre referents a l'IVF, he de dir que és molt i ben fet el treball de l'IVF i del seu director, Manuel Illueca, per tal de redreçar el funcionament que havia dut l'institut sota els anteriors governs amb pràctiques allunyades de la bona gestió, la transparència i l'eficiència a l'hora de servir al teixit empresarial valencià.

Podem dir alt i ben clar que l'IVF és una bona mostra, una més del fet diferenciador entre les maneres d'administrar del Partit Popular i les del actual Consell, inspirades en els acords del botànic.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor conseller.

Anem a passar a la pregunta número 502, que formularà el diputat Francisco García, del Grup Parlamentari Compromís, a la consellera de justícia.

Senyor García, quan vullga.

El senyor García Latorre:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyora consellera, ve hui a parlar d'un tema que afecta milers i milers de treballadors de l'administració pública, ve a parlar de la paga extra, la famosa paga extra.

El ministre d'hisenda en funcions, Cristóbal Montoro, està ofegant indiscriminadament la Generalitat valenciana denegant un finançament –que hem parlat moltes voltes ací, en esta cambra–, un finançament just que reclama de manera unànime per part de totes les forces que representem este parlament, fins i tot pel Partit Popular.

Però també ha denegat, últimament, el fons de liquiditat necessari per tal d'afrontar el desemborsament d'uns cent cinquanta milions d'euros per a pagar el 50% pendent de la paga extra dels funcionaris del 2012, una retribució que els funcionaris de l'estat, per contra, sí que han cobrat, fins i tot els funcionaris de molts, molts ajuntaments valencians que també han fet eixe gran esforç i han anat pagant, poquet a poquet, a tots eixos treballadors eixa part proporcional de la paga extra que mai se'ls havia d'haver llevat i que, finalment, han recuperat.

El conseller d'hisenda, Vicent Soler, va demanar per carta al ministre que s'habilitara la tresoreria necessària a través de dues possibles alternatives per a disposar d'estos 150 milions d'euros i poder fer efectiva esta paga extra. Així, una de les alternatives proposades consistia en una bestreta de la liquidació del sistema de finançament autonòmic que es cobra al juliol, i que en el cas valencià ascendia a uns 1.250 milions d'euros aproximadament; l'altra possibilitat era finançar-ho a través del FLA, el fons de liquiditat autonòmic.

A més, cal recordar que el govern central sols ha transferit el 42% dels fons de liquiditat del 2014, quan l'anterior Consell del Partit Popular va rebre un 73% dels recursos que integren la liquiditat del 2013 en plena campanya electoral, ¡clar!, tots ho tenim clar per què es féu eixa transferència; mentrestant, deixaven de pagar fins i tot 1.500 milions d'euros en seguretat social als nostres treballadors.

Eixe era el sistema que empraven, la qual cosa suposa un greuge comparatiu evident i mostra com el ministre Montoro discrimina la nostra comunitat en funció del color polític que governa. Amb molta raó, aquest greuge comparatiu va ser titllat d'injust per part de la nostra secretària autonòmica, Clara Ferrando, perquè, al final, el que s'està fent ací és utilitzar una doble vara de mesurar: «esta comunitat és del meu partit, sí que transferisc; ací no és del meu partit, no transferisc».

Pareix ser que el ministre considera els funcionaris de l'administració valenciana com a funcionaris de segona categoria, cosa que no entenem quan és un dret que han de tindre ja, fins i tot ja eixos diners en la seua butxaca, quan en altres autonomies i, fins i tot, el mateix ministeri ja ha ingressat als seus funcionaris.

Per això pregunte: ¿com valora la negativa del ministre en funcions, Cristóbal Montoro, a la petició de la Generalitat valenciana perquè s'habilitara la tresoreria necessària per tal de poder pagar el 50% de la paga extra pendent del 2012 als funcionaris autonòmics? (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor García.

Consellera, quan vullga.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Gracias, presidenta.

Señorías, buenas tardes.

Señoría, la gestión del ministro, señor Montoro, ministro en funciones, está marcada por una profunda deslealtad e insolidaridad hacia las comunidades autónomas, y de forma muy especial hacia la Comunidad Valenciana. Le voy a dar algún dato.

Efectivamente, esta medida de recuperación de la paga extraordinaria para los funcionarios de la administración fue anunciada en el mes de septiembre cuando en el horizonte se encontraba ya el anuncio de unas próximas elecciones.

Además, fue presentada como una gran concesión de un ejecutivo ya dialogante, comprensivo con la situación de los funcionarios, cuando la realidad es que los tribunales ya se habían encargado de decirle al gobierno que la medida era ilegal y arbitraria.

Pero es que, además, fue una medida adoptada de una forma absolutamente unilateral y desde una absoluta insolidaridad con el resto de las comunidades autónomas

Todos estos factores permiten afirmar que la actuación del gobierno ha supuesto un agravio comparativo –como usted muy bien ha señalado– para los empleados públicos.

Mientras un sector de la población en España se veía favorecida por estas medidas electoralistas y que, además, la propia justicia ya se había encargado de reponer y el estado estaba ya dispuesto a recuperarlo; sin embargo, el resto de las administraciones autonómicas no estaban en la misma situación, y no estaban en la misma situación porque creo que también es importante recordar que el ejecutivo en este momento era consciente de que disponía de un amplio margen presupuestario y de un objetivo de déficit que de alguna manera favorecía el poder adoptar estas medidas extraordinarias, mientras que los límites de gasto y de deuda pública para las comunidades autónomas eran sumamente estrechas.

Mientras el gobierno estaba ahogando, desde el punto de vista económico, a las comunidades autónomas, estaba ofreciendo una medida que les exigía hacer un esfuerzo presupuestario importante.

Dicho de otra manera, el gobierno actuó de forma unilateral, en función de sus propios intereses electorales, sabedora además de que era una medida a la que podían hacer frente únicamente aquellas comunidades autónomas que pudieran tener capacidad financiera, que prácticamente no era ninguna. Y, por tanto, este es un comportamiento absolutamente insolidario, desleal y que, sinceramente, con actuaciones así no se está construyendo España.

Además, quiero decirle que, no obstante, a pesar de todas estas dificultades, el Consell se ha comprometido desde el primer momento con los funcionarios de la administración autonómica, de la comunidad, a restablecer no solamente la paga extraordinaria sino también todos los derechos, todo su poder adquisitivo perdido con las medidas de austeridad y con esas medidas reduccionistas de derechos que el gobierno del Partido Popular, bajo la excusa de la crisis económica, ha ido estableciendo a lo largo de todos estos años.

Le puedo asegurar que, pese a que las dos propuestas que desde la Conselleria de Hacienda y Modelo Económico se presentaron al ministerio de hacienda, que precisamente fue el anticipo de la liquidación del sistema de financiación que no es más que el gobierno nos adelantara lo que nos debía de la liquidación del 2014, a lo que el señor Montoro también se negó; no obstante, este Consell está comprometido con los funcionarios y va a pagar, va a abonarles la paga a finales de julio.

Y le voy a decir, además, le voy a dar otro dato que me parece muy importante, y es que vamos a ser de las primeras comunidades autónomas, junto con Extremadura, las que vamos a conseguir que los funcionarios recuperen este derecho pese a la insolidaridad, pese a la deslealtad, pese a las políticas vejatorias y pese al maltrato institucional que desde el gobierno central están repartiéndose a esta comunidad.

No obstante, estamos comprometidos con los funcionarios y a finales de julio –como ha anunciado ya el *conseller*– se les abonará la paga extraordinaria.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar, ara, a la pregunta 382, que formularà la diputada María José Catalá Verdet, del Grup Parlamentari Popular, a la vicepresidenta del Consell.

Quan vullga.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies.

Senyora vicepresidenta, ¿es compromet el govern valencià a garantir l'accés directe a les beques de la Generalitat valenciana per a la realització dels estudis universitaris en la comunitat a tots els alumnes que tinguen la condició de víctimes de violència de gènere, amb independència de la universitat en què estiguen estudiant?

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltes gràcies, presidenta.

Bona vesprada.

Gràcies, senyora Catalá, per la pregunta.

Mire, les alumnes víctimes de violència de gènere, com qualsevol altre estudiant del sistema universitari valencià, tenen accés a qualsevol de les beques que estan regulades en l'Ordre 21/2016, de 10 de juny, de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

A més d'açò, totes les alumnes víctimes de violència de gènere i els seus fills i filles estan exempts del pagament de les taxes universitaris des d'este mateix curs acadèmic, a través d'una modificació introduïda per la Llei de mesures fiscals i de gestió administrativa i financera i de l'organització per al 2016 amb caràcter retroactiu per al curs 2015-2016. Per cert, vostés votaren en contra d'esta mesura, he de recordar-li-ho.

I a més, ¿com s'atreuix a preguntar sobre açò? Des de setembre de 2015, les dones víctimes cobren el que correspon encara que tinguen deutes amb hisenda o la seguretat social, perquè es canvià la consideració de subvenció a dret inembargable quan entrà este nou Consell i vostés maltractaven les víctimes, les dones víctimes de violència de gènere que tenien deutes amb hisenda i amb la seguretat social, negant-los les ajudes a què tenien dret per ser víctimes.

I, per cert, setze dones s'han beneficiat de l'exempció de taxes amb un import de 21.962,42 euros. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies.

Senyora vicepresidenta, efectivament, n'hi ha Ordre 21/2016, de 10 de juny, de la conselleria d'educació, per la qual s'establixen les bases reguladores de la concessió de beques per a la realització d'estudis universitaris en la universitat de la Comunitat Valenciana; però fa una referència directa a una ordre posterior i, efectivament, exclou els estudiants de les universitats privades de poder accedir a eixes beques.

He de recordar que en les anteriors convocatòries, en els criteris d'adjudicació es parlava que les ajudes se concedien en règim de concurrència competitiva, excepte per als alumnes que eren víctimes de violència de gènere i estaven acreditats en base a allò disposat en l'article 4 de la convocatòria que remetia a la Llei general de subvencions.

Mire, si li faig esta pregunta, i jo pense que qualsevol diputat li pot fer una pregunta i atrevir-se, ¿eh? –com vosté diu–, a fer-li una pregunta perquè per a això estem ací, és perquè